MVCRX09E1DJB
prvotní identifikátor

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor azylové a migrační politiky
Nad Štolou 936/3
P. O. BOX 21
170 34, Praha 7

Č.j.: MV-135001-2/OAM-2026

Praha, 19.10.2026

[redacted]
datum narození: [redacted]
bytem: [redacted]
elektronická adresa pro doručování dokumentů: [redacted]

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra České republiky (dále jen „MV“), odbor azylové a migrační politiky, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), posoudil žádost o poskytnutí informací, kterou dle § 14 tohoto zákona dne 22. srpna 2026 podal pan [redacted] prostřednictvím elektronické pošty. Prostřednictvím svého dotazu žadatel žádal o poskytnutí informací o právním a faktickém dopadu absolvování nevojenské civilní služby na Ukrajině do ledna 2022 na vojenský status ukrajinského žadatele o dočasnou ochranu v České republice.

Žádost o poskytnutí informací ze dne 20. 07. 2026 se dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím o d m í t á a to s odkazem na § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím.

Odůvodnění:

Dne 22. 8. 2026 byla prostřednictvím datové schránky Ministerstva vnitra ČR povinnému subjektu doručena žádost o poskytnutí informací, podaná dle § 14 zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž prostřednictvím žadatelka požaduje poskytnutí níže uvedené informace:

[…]

Podle prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2026/1912 ze dne 30. července 2026, které bylo vyhlášeno v Úředním věstníku Evropské unie až dne 04.08. 2026, platí: „Aniž je dotčeno právo Unie a základní práva, se dočasná ochrana uvedená v článku 2 prováděcího rozhodnutí (EU) 2022/382 a v příslušných případech prodloužená článkem 1 prováděcího rozhodnutí (EU) 2025/1460 nebo článkem 1 tohoto rozhodnutí poskytne pouze osobám, které splňují své vojenské povinnosti na Ukrajině, poté, co v příslušných případech předloží důkaz o této skutečnosti.“

Jaký – právní a faktický – dopad má absolvování nevojenské civilní služby na Ukrajině do konce ledna 2022 - tedy před invazí vojsk Ruské federace na Ukrajinu (únor 2022) - na vojenský status ukrajinského žadatele o dočasnou ochranu v České republice z hlediska posouzení splnění podmínky vojenského statusu žadatele stanoveného v prováděcím rozhodnutí Rady (EU) 2026/1912 ze dne 30. července 2026, a to i s případným přihlédnutím k dikci článku 35 odst. (4) Ústavy Ukrajiny [„Nikdo nemůže být zproštěn svých povinností vůči státu ani odmítnout dodržovat zákony z důvodu svého náboženského přesvědčení. V případě, že je výkon vojenské povinnosti v rozporu s náboženským přesvědčením občana, musí být výkon této povinnosti nahrazen alternativní (nevojenskou) službou.“]?

[…]

Při vyřizování předmětné žádosti je povinný subjekt vázán zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), podle něhož byla žádost podána. Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se „*povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*“.

Smyslem této výluky je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86, bodu 46, zabránit tomu, aby se žadatelé prostřednictvím informačního zákona domáhali poskytování právních rad, předběžného posuzování či hodnocení svých záměrů. Výluka se přitom vztahuje na požadavek na vytvoření nového posouzení; sama o sobě nebrání poskytnutí již existujícího a zaznamenaného stanoviska.

Žadatel požaduje posouzení právního a faktického dopadu absolvování alternativní nevojenské služby na Ukrajině do konce ledna 2022 na vojenský status žadatele o dočasnou ochranu a na splnění podmínky stanovené prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2026/1912. Součástí požadavku je rovněž zohlednění čl. 35 odst. 4 Ústavy Ukrajiny.

Zodpovězení takto formulovaného dotazu by vyžadovalo posoudit vztah mezi absolvováním alternativní služby v uvedeném období a vojenskými povinnostmi dotčené osoby v době posuzování žádosti o dočasnou ochranu. Bylo by tedy nutné vyložit příslušnou ukrajinskou právní úpravu, včetně její časové působnosti a vztahu k citovanému ustanovení Ústavy Ukrajiny, a následně vyhodnotit význam těchto závěrů pro uplatnění podmínky podle uvedeného prováděcího rozhodnutí Rady. Samotná citace ústavního ustanovení obsažená v žádosti takto vymezené posouzení nenahrazuje.

Takový požadavek odpovídá povaze dotazu na názor ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 10 As 361/2019-29, bodů 16–18. Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí potvrdil, že pod uvedenou výluku spadají také požadavky na provedení právního výkladu, přičemž v bodě 18 výslovně uvedl, že „názorem se myslí také právní výklad nebo interpretace listin, ve kterých je informace zachycena“.

Povinný subjekt požadovaným posouzením nedisponuje. Požadovaný závěr přitom nelze získat pouhým vyhledáním, převzetím nebo jednoduchým uspořádáním informací, které má povinný subjekt k dispozici; jeho formulace by vyžadovala výše popsanou samostatnou právní úvahu.

Při posuzování podmínky podle článku 2 prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2026/1912 povinný subjekt vychází z aktuálního vojenského postavení osoby doloženého úředním dokladem ukrajinských orgánů, například elektronickým vojenským evidenčním dokladem v aplikaci Reserv+. Informace o tomto způsobu prokazování však sama o sobě neobsahuje odpověď na otázku, jaké právní účinky má dřívější absolvování alternativní služby podle ukrajinského práva a jak se tyto účinky promítají do aktuálního vojenského statusu dané osoby.

Povinnost posuzovat splnění podmínek pro poskytnutí dočasné ochrany v jednotlivých případech nelze ztotožňovat s povinností vypracovat na základě žádosti podle informačního zákona nové odborné stanovisko ke všem právním a skutkovým souvislostem situace popsané žadatelem.

V této souvislosti lze odkázat rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2022, č. j. 7 As 247/2021-33, zejména bod 11. Podle tohoto rozhodnutí povinný subjekt není povinen pro účely vyřízení informační žádosti obstarávat podklady od jiných úřadů a jejich hodnocením vytvářet nové závěry, jestliže požadovanou informaci nemá a současně není povinen ji mít. Samotné podání informační žádosti tedy nezakládá povinnost opatřit další podklady a na jejich základě nově zpracovat požadované odborné posouzení. Tím nejsou dotčeny povinnosti povinného subjektu při rozhodování o konkrétních žádostech o dočasnou ochranu.

Označení požadovaných dopadů za „faktické“ tento závěr nemění, neboť žadatel je spojuje s vyhodnocením právního významu absolvované služby pro vojenský status a splnění podmínky dočasné

ochrany. V rozsahu vymezeném žádostí by tedy odpověď představovala nově vytvořený právní názor povinného subjektu, jehož zpracování informační zákon povinnému subjektu neukládá.

Poučení:

Dle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, lze proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím povinného subjektu podat odvolání k nadřízenému orgánu, resp. k ministru vnitra. Dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím činí odvolací lhůta 15 dnů a počítá se ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí.

Mgr. et Mgr. Pavla Novotná
ředitelka odboru